

ČINNOST RVD PŘI JADERNÉM A PALEBNÉM NIČENÍ NEPŘÍTELE V ÚTOČNÉ OPERACI

Jaderné a palebné ničení nepřítele ve svém komplexu představuje systémový přístup k problematice využití prostředků ničení a dalších opatření s cílem zbavit nepřítele bojeschopnosti a vytvořit podmínky pro úspěšné splnění vševojskových úkolů v celém průběhu boje (operace). Předností takového přístupu je v první řadě pochopení úlohy a místa jednotlivých zbraňových systémů a systémů velení, jejich vzájemných vztahů, návazností a vazeb, a to vždy s uznáním řídicí funkce vševojskového systému. Podstata bojové činnosti jednotlivých druhů vojsk a hlavní zásady jejich použití v tomto pohledu nedoznávají zásadních změn. Systémový přístup však umožňuje daleko efektivnější využití výsledků jejich bojové činnosti, lepší organizaci součinnosti a dokonalejší využití sil a prostředků. Povinnosti, úkoly, součinnostní otázky a ostatní problémy zúčastněných systémů ničení se setkávají a řeší **ve skupině jaderného a palebného plánování frontu** (armády).

Bojové použití RVD patří k rozhodujícím faktorům jaderného a palebného ničení nepřítele. Příprava a uskutečnění raketových jaderných úderů a paleb dělostřelectva tvoří jeho základ. Štáb RVD při plánování vychází z operačních propočtů potřeby, které umožňují rychle a přitom spolehlivě určit optimální způsoby využití RVD a respektovat součinnostní otázky s ostatními druhy vojsk.

V článku chci ukázat na hlavní zásady, kterými se řídí plánování bojové činnosti RVD v útočné operaci, zahájené průlomem nepřátelské obrany, dále na úlohu a místo operačních propočtů a na základní problémy součinnosti s ostatními prostředky ničení. Činnost RVD rozeberu po jednotlivých obdobích a hlavní pozornost věnuji palebnému přikrytí přibližování a rozvinování vojsk při útoku z chodu a palebné přípravě útoku.

Palebné přikrytí přibližování a rozvinování vojsk

Úkolem RVD v tomto období je ničit a umlčovat ty objekty nepřítele, které mohou bránit vyvádění vlastních vojsk z výchozího prostoru, narušovat organizovaný přesun do prostoru zasazení a rozvinutí do bojových sestav. K takové

vým objektům patří zejména prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo s velkým dostřelem, důležitá místa velení a řízení vojsk, prostředky průzkumu, REB a PVO. Činnost RVD se plánuje pro toto období vždy, jde-li o útok z chodu. Realizuje se podle vývoje situace.

Splnit úkoly může za předpokladu, že vlastní průzkum získá včas dostatek podkladů pro úder a palbu a že nedojde k prozrazení směru útoku vojsk a uskupení RVD. Dostatek zpráv umožní přibírat jen minimum raketových a dělostřeleckých jednotek, vyřadit však většinu plánovaných objektů. Tím překvapit nepřítele, ochromit a dezorganizovat jeho velení a řízení vojsk, vyřadit prostředky jaderného, palebného a informačního systému a vytvořit příznivé podmínky pro činnost vlastního letectva. Nepřítel ztratí schopnost reagovat na vzniklou situaci a připravit účinná protiopatření.

Základní skupinu cílů pro RVD tvoří prostředky jaderného napadení a dělostřelectvo nepřítele. Má-li být jejich ničení efektivní, musíme dodržet některé zásady.

Interval mezi zjištěním a vedením úderu nebo palby musí být co nejkratší, cíl ničíme ihned po zjištění. U dělostřelectva přibíráme k ničení co nejvíce prostředků, aby palba byla co nejkratší a nejmohutnější. To platí jak pro raketové prostředky typu Lance, tak i pro atomové dělostřelectvo (203,2 mm a 155 mm SHH). Významnou úlohu zde plní **samostatná dělostřelecká skupina** (SDS). Pokud nebude vytvořena, pak úkoly převezme ADS. S ohledem na utajení je účelné vést palebnou činnost z dříve zaujatých prostorů. K ničení nepřítele raketovými jadernými úderů využíváme oddílů vojskových raket divízi v dotyku a armádní raketové brigády. Opatření ke klamání nepřítele o směru útoku však musí mít širší rámec. Zahrnují se do Plánu operačního maskování a budou mít nejrůznější formu. Dělostřelectvo zde svojí klamnou palebnou činností hraje důležitou úlohu.

Představa předem připravených a časově omezených palebných případů prostředků jaderného napadení a dělostřelectva při zahájení a v průběhu tohoto období nemusí být přesná. Může však platit pro dělostřelectvo tažené, popř. klasické.

Kromě jednotek, rozmístěných v úseku průlomu, ničíme jednotky na bocích, ve vzdálenosti do poloviny jejich dostřelu.

Dále věnujeme pozornost prostředkům PVO, ať již hlavnovým, či raketovým. Na jejich vyřazení čeká vlastní letectvo. Zejména baterie PLRS Hawk ničíme s vysokým stupněm vyřazení (60 %), a to nejen v úseku průlomu, ale až do vzdálenosti okolo 20 km.

Spolehlivě musíme vyřadit prostředky průzkumu, hlavně radiolokačního, jejichž dosah při vhodných terénních podmínkách umožňuje zjišťovat přicházející proudy do velké hloubky. Protože se rozmísťují na předním okraji, mohou být cílem i pro přímou střelbu.

Při propočtu potřeby sil a prostředků dělíme objekty nepřítele do dvou skupin. Prvá obsahuje prostředky jaderného napadení a dělostřelectvo, druhá místa velení, prostředky průzkumu, REB a PVO.

Objekty první skupiny vyhledáváme a ničíme průběžně, ihned po zjištění. Boj s nimi vede zpravidla vytvořená SDS (4–5 i více dělostřeleckých oddílů), nebo ADS. V podmínkách vedení bojové činnosti s použitím jaderných zbraní tyto prostředky ničíme zpravidla jadernými úderů vhodných mohutností.

Prostředky druhé skupiny umlčujeme nebo ničíme v rámci palebného přepadu, který předchází úderu stíhacího bombardovacího letectva. S ohledem na počet objektů v úseku průlomu a na jeho bocích je třeba přibrat na armádním stupni velení asi 5 dělostřeleckých oddílů. Celková spotřeba munice se pohybuje od 0,3 do 0,5 pp. Režim palby v takovém případě vyžaduje délku přepadu okolo 10 minut.

Základem struktury prvního období jsou jednotlivé údery nebo palby na prostředky jaderného napadení a samohybné dělostřelectvo, vedené průběžně. Klasické dělostřelectvo můžeme umlčet palebným přepadem. Další přepad míst velení, průzkumných prostředků a REP má narušit systém velení a zabránit nepříteli vést průzkum a REB. Spolu s úderem na prostředky PVO vytváříme podmínky i pro úder SBOL, který plánujeme po něm. Opakované přepady nově zjištěných baterií, míst velení, prostředků průzkumu a REB jsou žádoucí zejména v konci období, kdy vlastní vojska dosahují čáru rozvinování do praporečnických proudů (10–15 km od čáry dotyku).

Pro výpočet délky je rozhodující dosah nepřátelského dělostřelectva, vzdálenost čáry rozvinování do praporečnických proudů a rychlost přesunu. Budeme-li uvažovat dosah 24–25 km, rychlost až 30 km · h⁻¹ a vzdálenost do 15 km, pak délka období bude 20–30 minut.

K hlavním **součinnostním otázkám** ve skupině jaderného a palebného plánování patří stanovení doby zahájení palebné činnosti RVD, celkové doby trvání a ukončení období, ukončení přepadu prostředků PVO, doby a způsobu použití vlastních prostředků REB a získání podkladů pro údery a palbu.

Palby dělostřelectva zahájíme v době, kdy proudy vyváděných vojsk přicházejí na čáru dostřelu nepřátelského dělostřelectva. Od tohoto okamžiku je vyčleněná část vlastního dělostřelectva (zpravidla SDS) v pohotovosti nebo zahájí přepad zjištěných nepřátelských baterií. Pohotovost k ničení prostředků jaderného napadení nepřítel je trvalá. Obdobně je tomu s prostředky průzkumu, REB a PVO. Jejich dosahy a možnosti zhodnotí zpravodajský orgán ve skupině.

Konec období je dán dobou zahájení dělostřelecké přípravy, zpravidla dosažením čáry rozvinování do praporečnických proudů (hlubší rozbor uvádím v další části článku). Toto řešíme v úzké součinnosti se vševojskovými orgány, které určují nejen rychlost přesunu, ale i rozmístění této čáry.

Ukončení palebného přepadu prostředků PVO sladíme s plánem činnosti letectva podle požadavků orgánu letectva.

Vlastní prostředky REB využíváme k intenzivnímu rušení REP a prostředků průzkumu v konci období a zasahují svou činností do dělostřelecké přípravy útoku.

Významné místo zaujímá v této době průzkum, který přináší podklady pro údery a palbu. Součinnost se zpravodajskými orgány však není jednorázovou záležitostí a pokračuje i v dalším průběhu.

Závěrem k tomuto období chci uvést, že jeho úloha v jaderném a palebném ničení nepřítel je jednou z nejvýznamnějších. Jde v ní o vyřazení důležitých objektů a vytvoření podmínek pro organizovaný příchod vlastních vojsk k úseku průlomu. Při tom nesmí být prozrazeno hlavní uskupení RVD, ani úsek průlomu. Období by mělo být co nejkratší. Úsilí o zkrácení musí vycházet ze vševojskového štábu, RVD je schopné splnit své úkoly v podstatně kratší

době, než je doba přesunu vojsk. Vzhledem k potřebě utajit prostor palebných postavení pro průlom, je účelné uskutečnit v tomto období po dokončení paleb krátký manévr do boků, ale i směrem k přednímu okraji do nových, přede- dem připravených postavení a prostorů rozmístění. Boj s prostředky jaderného napadení vedeme vždy, ostatní palebná činnost RVD je připravena, ale nemusí se uskutečnit.

Palebná příprava útoku

Úkolem RVD v palebné přípravě útoku je podílet se rozhodujícím způsobem na umlčení nepřátelské obrany v celé taktické hloubce a vytvoření podmínek pro její rozhodné prolomení s minimálními ztrátami vlastní živé síly a bojové techniky. Při plánování a organizaci dělostřelecké přípravy útoku je nutné stanovit zejména potřebu dělostřelectva, munice, dobu trvání a strukturu palebné přípravy útoku.

Při zjišťování **potřeby dělostřelectva a munice** vycházíme z uspořádání a hodnoty nepřátelské obrany v úseku průlomu a na přilehlých křídlech. V rozpočtu uvažujeme počet objektů i požadovaný stupeň jejich vyřazení. K objektům 1. a 2. skupiny patří:

- prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo, minomety a raketomety v úseku průlomu a na křídlech do poloviny jejich dostřelu,
- prostředky PVO, v úseku zvětšeném o polovinu šikmého dostřelu (pro PLD) nebo o největší dálku střelby (pro PLŘS).

Objekty 3. skupiny:

- opěrné body čet praporů prvního sledu včetně bodů, rozmístěných na křídlech do vzdálenosti 1—2 km s ohledem na terén,
- protitankové prostředky mimo opěrné body čet a mimo úsek do vzdálenosti 3—4 km,
- protitankové jednotky v prostorech soustředění (zálohy prvosledových praporů),
- důležité jednotlivé cíle mimo opěrných bodů čet,
- místa velení praporů, brigád a PVS divizí,
- radiolokační stanice dělostřelectva a pozemního průzkumu.

Objekty 4. skupiny:

- brigádní zálohy v pásmu průlomu,
- jednotlivé důležité cíle.

Objekty 1., 2. a 3. skupiny tvoří cíle prvního pořadí. Celková potřeba hlavních na ně udává potřebu hlavních na dělostřeleckou přípravu útoku. Celková potřeba munice je však dána součtem potřeby na cíle všech čtyř skupin.

Hodnota soudobé obrany předpokládáného nepřítel vyžaduje vytvořit v pásmu průlomu hustotu 100 i více dělostřeleckých hlavních. Pro průlom dvou divizí v úseku 8 km širokém to znamená soustředit okolo 800 hlavních. Takovou potřebu můžeme uhradit přibíráním např.:

- dělostřelectva dvou zasazovaných divizí 9 oddílů/162 hlavních,
- dělostřelectva divize v dotyku 6 oddílů/108 hlavních,
- armádního dělostřelectva (akdb, rmp) 8 oddílů/144 hlavních,
- posilového dělostřelectva (dd) 20 oddílů/360 hlavních,
- dělostřelectva druhosledové divize 4 oddíly/72 hlavních.

Celkem 47 oddílů, tzn. 846 hlavních.

Palebná příprava útoku by měla být co nejkratší. Proto výpočtu délky věnujeme značnou pozornost. Přitom délka a struktura přípravy nepředstavují problematiku výlučně dělostřeleckou. Při výpočtu v podmínkách útoku z chodu bereme v úvahu jednak střední režim palby dělostřelectva (podíl celkové potřeby munice a počtu hlavních), jednak dobu k překonání vzdálenosti od čáry přechodu do praporních proudů k čáře přechodu ke zteči vlastními vojsky. Delší doba potom určuje délku přípravy.

Při práci se středním režimem palby za dělostřelecké přípravy útoku je třeba přihlídnout i k formě dělostřelecké podpory. Hodnota středního režimu palby ukazuje totiž zatížení bojové techniky pouze za dělostřelecké přípravy. Pomocí tzv. koeficientů využití (pro postupné soustředění palby je 0,85, pro palebný val 0,75) upravíme režim palby tak, aby vyhovoval technickým požadavkům nejen za dobu dělostřelecké přípravy, ale i podpory. Dojde k prodloužení dělostřelecké přípravy. Např. střední spotřeba 76 ran umožňuje u ráže 152 mm délku palby 41 minut. Následuje-li postupné soustředění palby, je nutné dobu prodloužit na 64 minut.

Doba přesunu vojsk se operačně propočítává pro střední rychlost 15 km .h⁻¹. Při vzdálenosti čáry rozvinutí do praporních proudů 10 km a čáry přechodu ke zteči 0,6 km, vychází doba na přesun asi 38 minut.

Součástí úvah o struktuře přípravy je vymezení **překrývacího přepadu** na dělostřelecké a minometné baterie dosud neumlčené (nezničené) a nepatřící do atomového dělostřelectva (ráže 105 a 175 mm). Uskutečňuje se v konci přípravy tak, aby jeho zahájení přesahovalo o 2—4 minuty dobu ukončení přípravy a o 1—2 minuty přes dobu Č. V daném případě tzn. zahájit přepad v Č—8 (10) a ukončit v Č+1 (2). V případě, kdy baterie (čety) byly trvale umlčovány (ničeny), překrývací přepad nebude uskutečněn.

Základem struktury jsou však **přepady opěrných bodů** čt praporů prvního sledu, důležitých cílů vně těchto bodů a opěrných bodů čt praporů druhého sledu a cílů v hloubce. Nejdříve se určí délka **posledního přepadu** (vždy opěrné body čt prvosledových praporů). Je dána dobou na překonání vzdálenosti účinného dosahu protitankových prostředků nepřítele k čáře přechodu ke zteči. Při dosahu 3 km a rychlosti postupu vlastních vojsk 15 km .h⁻¹ by tento přepad měl trvat minimálně 12 minut. Intenzita palby v něm musí být taková, aby jednotky prvního sledu nepřítele bezpečně ztratily bojeschopnost nejen na dobu, potřebnou k proniknutí vlastních vojsk na čáru přechodu ke zteči, ale až ke zteči předního okraje (Č). Podle současných názorů se požaduje, aby spotřeba na tento přepad tvořila až polovinu celkové normy.

Dále propočítáme střední délky prvního a následujících palebných přepadů, zprvu prvosledových praporů, pak druhosledových, a jejich počet. Platí zásada, že přepady by neměly být kratší jak 5 a delší jak 15 minut. Také přestávky mezi nimi nemají překročit 15 minut. První palebný přepad plánujeme jako nejmohutnější.

Můžeme postupovat podle této metodiky:

- stanovit celkovou spotřebu na cíle 4. a 3. skupiny,
- vypočítat střední spotřebu za 1 minutu přípravy (celkovou spotřebu dělíme dobou trvání),
- zjistíme minimální dobu trvání palby na cíle jednotlivých skupin (spotřebu na jednotlivé skupiny dělíme střední spotřebou za 1 minutu),
- s ohledem na stanovenou délku přípravy, minimální délku posledního

přepadu a na uvedené zásady stanovíme počet a délku prvního a následujících přepadů, popř. upravíme i délku posledního přepadu.

To je již dostatek podkladů pro vypracování návrhu Grafikonu dělostřelecké přípravy a později i palebné přípravy útoku. Přímou střelbou ničíme cíle prakticky po celou dobu přípravy s tím, že některé prostředky vyvádíme na palebná stanoviště pod krytem prvního palebného přepadu.

Grafikon dělostřelecké přípravy, popř. i palebné přípravy, nemůžeme dokončit bez součinnosti s ostatními účastníky ničení nepřítele. **Za hlavní otázky součinnosti** považují:

- určení všech významných čar a prostorů, dosahovaných vlastními vojsky při rozvinování, doby jejich dosažení a to nejlépe vzhledem k času Č; stanovení signálů,

- dosah protitankových prostředků nepřítele,
- podmínky pro činnost vlastního letectva (v tom i bojových vrtulníků),
- sladění prostředků REB s úkoly RVD a plnění úkolů RVD ve prospěch REB,

- využití průzkumových údajů pro úder y raket a palbu dělostřelectva.

Z hlediska plánování dělostřelecké přípravy patří **k významným čarám a prostorům** zejména:

- čára rozvinutí do praporních proudů (zpravidla je určující pro zahájení přípravy); čáru stanoví vševojskový štáb, doba dosažení se uvádí v plánu vyvedení vojsk,

- čára přechodu ke zteči (zpravidla příprava končí a zahajuje se dělostřelecká podpora); také tuto čáru i dobu dosažení stanoví vševojskový štáb,

- bezpečnostní vzdálenost pro dělostřelectvo a vlastní jaderné úder y (u děl od 100 do 200 m, u jaderných úderů až několik kilometrů); výpočet bezpečnostní vzdálenosti patří do povinností štábu RVD, praktické důsledky organizačně zabezpečuje vševojskový štáb.

Dosah protitankových prostředků nepřítele podmiňuje délku posledního přepadu. Čáru dosahu stanoví zpravodajský orgán s ohledem na druh prostředků a jejich rozmístění; rychlost překonání této vzdálenosti vševojskový štáb.

Součinnost s letectvem z hlediska RVD zahrnuje řešení těchto hlavních otázek:

- optimální rozdělení objektů ničení (v tom i objektů pro bojové vrtulníky),

- způsob a doba umlčení prostředků PVO do zasazení vlastního letectva,

- čára zasazení, doba a výška působení, pásmo průletu bojových vrtulníků,

- časové a prostorové vymezení jaderných úderů a palebných přepadů a spolu s tím i prostory rozmístění RVD,

- upřesnění způsobu spojení, velení a součinnostních signálů.

Stíhací bombardovací letectvo se využívá k úderům do hloubky, bojové vrtulníky na cíle v rozmezí dále 1,5—4 km od předního okraje nepřítele. V průběhu přípravy může jít o 1—2 úder y, které plánujeme vždy po přepadu prostředků PVO. Úder y vrtulníků plánujeme navíc vždy v době přepadu objektů v hloubce.

Prostředky REB se zaměřují na zabránění nepřátelského průzkumu a překrývají hlavně přechod na dělostřeleckou podporu. V dalším intenzivně ruší rádiové sítě všech míst velení s cílem zabránit přenosu informací o útoku.

Toto úsilí trvá do doby překonání obrany prvosledových praporů. Součinnost v oblasti REB může proto obsahovat otázky jako:

- ochrana rádiových sítí RVD před vlastním rušením; řeší náčelník štábu RVD se spojovacím náčelníkem a orgánem REB,

- umlčování a ničení rušicích a zaměřovacích stanic nepřítelů úderem raket a palbou dělostřelectva na počátku dělostřelecké přípravy a naopak, elektronické umlčení míst velení útvarů jaderného napadení, dělostřelectva a REP nepřítelů; řeší náčelník RVD s orgánem REB.

Získávání údajů pro palbu a úder RVD trvá po celý průběh dělostřelecké přípravy. Nejvyšší procento zjištění můžeme očekávat v dosahu prostředků dělostřeleckého průzkumu. Protože nepřítel po zjištění prostoru průlomu bude usilovat o manévry zálohami, je úkolem vševojskového průzkumu získat o těchto zálohách dostatek informací a podkladů pro jaderné úder. Na úkolu se bude podílet zejména vzdušný průzkum. Podklady pro palbu dělostřelectva získávají hlavně jednotky a útvary dělostřeleckého průzkumu. Mechanika přenosu takových údajů je dána předpisy dělostřelectva.

Plánování dělostřelecké přípravy útoku je základní činností štábu RVD v přípravě jaderného a palebného ničení nepřítelů. Jde o nejintenzivnější využití prostředků RVD a jsou-li při tom možnosti RVD v souladu s potřebou, budou v souladu i s potřebami v jiných obdobích. Na úspěšném splnění úkolů za dělostřelecké přípravy závisí pravděpodobnost průlomu nepřátelské obrany. Plánování a zejména organizace a řízení musí být uskutečňováno na vševojskovém základě, proto je součinnost s vševojskovým štábem bezpodmínečně nutná. Potřeby a požadavky jednotlivých prostředků ničení se sladí ve skupině jaderného a palebného plánování.

Palebná podpora útoku

Palebná podpora útoku má za cíl zabránit nepříteli obnovit narušený systém palby, velení, průzkumu a vytvořit podmínky pro rychlé využití výsledků palebné přípravy vojsky pro průlom jeho obrany. Úkolem RVD je ničit a umlčovat nově zjištěné prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo a protitankové prostředky, živou sílu a palebné prostředky v opěrných bodech i mimo ně, prostředky PVO a REB a zálohy nepřítelů a tak zlomit jeho odpor. Nepřetržitě podporovat postup vlastních vojsk, klestit jim cestu do hloubky obrany prvosledových brigád. Podporu zahájíme ihned po dělostřelecké přípravě a tento přechod musí být plynulý.

Dělostřeleckou podporu uskutečňujeme hromadnými a soustředěnými dělostřeleckými palbami, palbami na jednotlivé cíle i přímou střelbou podle charakteru obrany, množství dělostřelectva a munice. Využíváme známých metod, k nimž v poslední době přistupuje i pohyblivé palebné pásmo. Na hloubku prvosledových brigád plánujeme podporu intenzivnějšími metodami (pohyblivé palebné pásmo, palebný val, postupné soustředění palby). Vzhledem k tomu, že očekáváme v tomto období i protizteče nepřítelů, můžeme výčet metod doplnit i dalšími způsoby vedení palebné činnosti, např. pohyblivými i nepohyblivými přehradními palbami.

Potřebu dělostřelectva pro různé metody podpory na 1 km úseku průlomu — viz **tabulku 1**. Potřeba munice je závislá na metodách a dosahuje hodnoty kolem 1 pp.

Tabulka 1

Způsob podpory	Potřeba dělostřeleckých oddílů
PSP s SP	2
Dvojitě PSP	3,5
PV s SP	2,5—3
PV s PSP	4
Dvojitý PV	4,5—5
PPP4	3—5

K nejdůležitějším otázkám součinnosti s ostatními prostředky ničení patří zejména sladění jejich činnosti při odrážení protiztečí nepřítel, využití letectva a zasazení prostředků REB.

Protizteče, i když hlavní tíha při jejich odrážení bude ležet na divizích, bereme v úvahu i při plánování jaderného a palebného ničení na armádním stupni. Po propočítání možností divizí můžeme připravit i zásah armádních prostředků. Při tom úkolem RVD zpravidla bývá zúčastnit se skupinového jaderného úderu nebo hromadné palby, připravit zásah PTZ, podílet se na palebném ničení armádními dělostřeleckými skupinami, popř. změnit podřízenost posilových prostředků. S letectvem opět je nutné doladit časové a prostorové vymezení jaderných úderů a předat informace o bojové sestavě hlavního uskupení RVD. V dalším upřesnit úkoly RVD při dezorganizaci systému PVO nepřítel. Pokud jde o REB, pokračuje ničení rušících a zaměřovacích stanic úderů a palbou, naopak vlastní REP se podílí v boji o jadernou a palebnou převahu rušením elektronických prostředků jednotek jaderného napadení a dělostřelectva. S tímto počítáme zejména při zahájení podpory a narůstá vždy při centralizaci dělostřelectva.

Dělostřelecká podpora prodlužuje výsledky dělostřelecké přípravy a vede útok vojsk obranou nepřítel k rychlému splnění jejich úkolů. Čas je významným faktorem. Každé zpoždění a zpomalení tempa útoku umožňuje nepříteli učinit další protipatření a způsobuje zvýšení vlastních ztrát. Daleko významnější roli sehrává součinnost orgánů velení RVD se vševojskovými veliteli při řízení boje. Určitá decentralizace při řízení RVD nesmí zabránit rychlému hromadění paleb i v rámci armády. Vyšší požadavky jsou kladeny i na průzkum, zejména na rychlý přenos a hodnověrnost údajů.

Palebný doprovod vojsk při boji v hloubce nepřátelské obrany

Palebný doprovod má za cíl spolehlivě a včas podporovat útok vojsk v hloubce obrany až do splnění zadaných úkolů. Hlavní úsilí RVD se soustřeďuje na boj o udržení jaderné a palebné převahy na vytvoření výhodných podmínek pro zasazení druhých sledů, popř. OMS, pro odrážení protiztečí a protiúderů, pro násilný přechod vodních překážek apod. Vzhledem k tomu, že těmto otázkám byla na stránkách Vojenské mysli věnována dostatečná pozornost a vzhledem k rozsahu článku, uvedu pouze hlavní úkoly štábu RVD při plánování:

— vymezit základní operačně taktické úkoly RVD v tomto období a prostory hlavního úsilí,

— s ohledem na vševojskové úkoly určit možný objem úkolů RVD ve prospěch jejich plnění,

— rozdělit dělostřelectvo a zplánovat změny v rozdělení během boje (operace) vzhledem k možným úkolům; stanovit potřebné uskupení dělostřelectva,

— určit množství munice celkem i na plnění dílčích operačně taktických úkolů.

U každého dílčího úkolu plánujeme především:

— způsoby jaderného a palebného ničení nepřítelů,

— účast a úkoly přímo podřízených útvarů (skupin), jejich podíl na skupinových úderech, hromadných palbách, soustředěných palbách s udáním počtu prostředků (raket, munice, oddílů),

— účast RVD podřízených svazků (svazů) prvního, popř. i druhého sledu s udáním hodnoty účasti,

— pokud je dostatek podkladů, udáváme i souřadnice a rozměry (mohutnost) paléb (úderů) a signály pro velení a řízení (platí zejména pro divizní stupeň velení).

Všechny dílčí úkoly se připravují ve skupině pro jaderné a palebné plánování jako návrh vševojskovému veliteli. Po jeho rozhodnutí se navrhovaná opatření upřesňují a po získání konkrétních průzkumových údajů a podkladů se dokončí jaderné a palebné plánování. Při tom se řeší opět všechny potřebné součinnostní otázky.

Palebný doprovod, jako čtvrté období jaderného a palebného ničení nepřítelů, pokračuje až do splnění vševojskových úkolů. Jeho charakteristickým rysem je decentralizace velení a úzké přimknutí k potřebám a požadavkům vševojskových jednotek, útvarů a svazků. Je náročné na pevné a pružné velení, na dovednost velitelů a náčelníků RVD pružně reagovat na vývoj situace a využívat svých palebných možností. Vyžaduje rozhodnost, rychlost a profesionální dovednost při řízení i při plnění úkolů RVD. Nepřeje šabloně, naopak dává vyniknout tvořivým a originálním přístupům k plnění úkolů.

Plánování bojové činnosti RVD tvoří nedílnou součást celkového plánování jaderného a palebného ničení nepřítelů. Nemůže být uskutečněno bez těsné součinnosti s ostatními prostředky ničení a bez řídicího vlivu vševojskového systému velení.

Výchozími podklady pro plánování jaderného a palebného ničení nepřítelů ve štábu RVD jsou operační propočty. Jsou nezbytné pro rychlé, avšak věrohodné rozhodování. Ukrývají v sobě rozsáhlé teoretické kalkulace i zkušenosti ze cvičení a ozbrojených střetnutí. Základním propočtem, který ovlivňuje ostatní úvahy, je propočet potřeby dělostřelectva a munice v dělostřelecké přípravě útoku.

Ukazuje se, že potřeba jak hlavní, tak zejména dělostřelecké munice je v současných podmínkách mimořádně vysoká. Způsobuje to stále vyšší podíl krytých (obrněných) objektů na celkovém objemu cílů. Možnosti v tomto směru jsou však omezené. Jeden z nich např. spočívá na nový typ dělostřelecké munice (granát naváděný v konci dráhy letu). Jiný požaduje revidovat (snížit) stupeň vyřazení objektu tak, aby ztráta bojeschopnosti umlčovaného (ničeného) objektu byla adekvátní době postupu vlastních vojsk k objektu. Oběma budeme věnovat odpovídající pozornost, neboť oba mohou být přínosem.